

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 270

гр.Перник, 17.11.2014 г.

Административен съд-гр. Перник, в закрито заседание на седемнадесети ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Съдия: Стефан Станчев

като разгледа докладваното адм. дело № 849/2014 год. по описа на Административен съд Перник установих :

Пред Административен съд Перник е постъпила жалба от В. И.Е.***, против заповед № 1547/3.X.2014 г., на Кмета на Община Перник (вр.и.д.), с която е разпоредено премахване на незаконен строеж в имот, съседен на този, собственост на жалбоподателя. Административното производство е започнало по оплакване на жалбоподателя срещу съседни собственици на съседния имот и в който е констатиран незаконен строеж. Искането на жалбоподателя е било да се премахне целия строеж, а не част от него, както е приела местната специализирана администрация, с обжалваната заповед.

Съдът, с оглед разпоредбата на чл. 159 от АПК, следва да извърши проверка преди събиране на необходимите доказателства за произнасяне по същество относно допустимостта на жалбата.

Съдът намира, че процесната жалба е недопустима поради липса на предмет, съгласно чл. 159, т.1 от АПК. Правомощията на Кмета на общината или упълномощено от него длъжностно лице по § 1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, във връзка с приложението на чл. 225а от ЗУТ, се упражняват служебно, т.е. кметът сам преценява дали да издаде индивидуален административен акт или не.

В производството по премахване на незаконен строеж страни са само административният орган и адресатът на акта. Никакви други лица не са засегнати от разпоредителната част на акта и нямат правен интерес от участие. Правният интерес е налице, когато следва да се защитят лични, законно признати права и интереси. Такъв не е налице, когато се претендира участие с цел настъпване на неблагоприятни последици в чужда правна сфера.

В тази връзка, разпоредбата на чл. 214, т.3 от ЗУТ изрично сочи, че индивидуални административни актове по този закон са актовете за спиране, забрана за ползване и премахването на незаконни строежи, но не и отказът им за издаване на такива актове. Отказът да се уважи изцяло искането на жалбоподателя в настоящото производство, като правно действие на администрацията представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, когато отрича претендиращи от заявителя благоприятни последици, както и в изрично посочени от закона случаи. От една страна тази хипотеза отсъства когато се претендира неблагоприятна за третото лице последица, а от друга страна нормата на чл. 214, т. 3 от ЗУТ е специална и не предвижда обжалване на отказите, изрични или мълчаливи за издаване на такива актове – за премахване на незаконни строежи, независимо от желанието на заявителя - жалбоподател. Отказ за издаване на индивидуален административен акт е налице тогава, когато администрацията е задължена да издаде акт с определено от правната норма съдържание. Съгласно чл. 225а от ЗУТ от ЗУТ, както и чл. 195 и чл. 196 от ЗУТ, кметът на общината е орган за административен контрол по устройство на територията, с конкретно определени функции и правомощия по установяване, предотвратяване и премахване на незаконно извършено строителство – а именно на строежи от IV до VI категория. Като такъв орган действа служебно, като при констатиране на незаконно строителство издават актове за спиране, забрана ползуването и за премахване на незаконни строежи, които съгласно чл. 225а ЗУТ, съответно по чл. 195 и чл. 196 от ЗУТ, представляват индивидуални административни актове. Нормата е специална и не предвижда обжалване на отказите за

издаване на такива актове, поради което липсва административен акт по смисъла на чл. 214 ЗУТ, подлежащ на С. контрол по реда на чл. 215 ЗУТ. Това е така, тъй като кметът на общината не е обвързан от исканията на трети лица да издаде заповед по прежде споменатите норми на ЗУТ. Законът не задължава кметът на общината да извърши проверка и да издаде заповед за премахване на съответните строежи. Ако прецени, че не са налице основанията да издаде такава заповед, то той не я издава. В случая административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност, поради което не подлежи на С. контрол по законосъобразност негов отказ в тези хипотези. С оглед изложеното и поради това, че жалбата е подадена срещу акт който няма белезите на индивидуален такъв, същата е процесуално недопустима и следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Предвид специалната разпоредба на чл. 214, т.3 от ЗУТ, отказът, така както го е възприел жалбоподателя не съставлява индивидуален административен акт, поради което и не подлежи на обжалване. Жалбата следва да се остави без разглеждане, в тежест на жалбоподателя се поставя заплащането на дължима държавна такса по сметка на Административен съд Перник в размер на 10 лева и производството по делото се прекратява.

Воден горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на В.И.Е. ***, против заповед № 1547/3.X.2014 г. на вр.и.д. кмет на община Перник.

ОСЪЖДА В.И.Е. *** да заплати по сметка на Административен съд Перник сумата 10 (десет) лева, дължима държавна такса.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 849/2014 г. по описа на Административен съд Перник.

Определението може да се обжалва в седмодневен срок от съобщението до жалбоподателя пред ВАС със частна жалба.

Съдия:/п/